

Otázka - Odpověď V.V. Pjagina ze dne 04.11.2019 Titulky CZ

- CZ24 News | 10. listopadu 2019

Fond konceptuálních technologií uvádí Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky, posluchače a kolegy ve studiu. Dnes je 04.11.2019.

V poslední době nám chodí dost otázek, ve kterých se uživatelé zajímají o osud Viktora Alexejeviče Jefimova.

Jak to s ním nyní vypadá? Mohl byste tu situaci okomentovat?

Co bych k tomu mohl říci?

25. října proběhl soud, na kterém se změnilo předběžné opatření a místo vazby má teď Viktor Alexejevič uloženo domácí vězení.

To je jediná víceméně pozitivní událost, všechno ostatní zůstalo stejné jako dřív.

Prokuratura i vyšetřování se pokoušejí názorně demonstrovat a zdůraznit, že je nezajímá spravedlnost,

ale výlučně šikana a týrání člověka.

Takže tyto parametry se zatím nezměnily.

Jedinou dobrou věcí je, že prokuratura ani vyšetřovatelé nedokázali udržet vůči Viktoru Alexejevičovi ty nejtvrďší podmínky, kterými se ukládá předběžná vazba.

Byli nuceni přistoupit na tuto menší úlevu kvůli dodržení zákona, takže ho převedli do domácího vězení. To je všechno.

Dnes je 4. listopadu, kdy se v našem státě oficiálně slaví státní svátek, a v souvislosti s tím...

Takzvaný Den národní jednoty.

Lidé by od vás chtěli uslyšet pravdivý příběh tohoto data, cíl vytvoření a budoucnost tohoto svátku.

A také vysvětlit vztah 4. Listopadu k oslavě ikony Kazaňské Matky Boží.

4. listopad v podstatě souvisí s oslavou svátku 7. listopadu, tedy dne Velké říjnové socialistické revoluce.

A ten svátek je v každém případě, ať už se ho ideologicky pokouší privatizovat kdokoliv, skutečným

svátkem obrození Ruska.

My jsme napsali analytickou zprávu Bolševismus jako přirozený základ Ruska, což je právě o tom.

Nepřátelé Ruska počítali s tím, že už jako stát prakticky neexistuje, když ho Prozatímní vláda fakticky dorazila.

Jenže se najednou objevili bolševici a Rusko zachránili, což se nelíbilo stávajícím vládcům Ruska, kteří přišli s trikolórou, kterou Angličané/Holandané dali dynastii Romanovců, aby byl rudý prapor nahrazen touto trikolórou.

Tedy nejen to, vůbec nahradili celou dynastii Rurikovců dynastií Romanovců, aby ti Rusko dorazili.

To je rozsáhlá a samostatná otázka, ale podstatou zůstává,

že ti, kteří přišli pod touto vlajkou, trikolórou,

která Rusku vždy přinášela jen hoře, útrapy a neštěstí...

Bojovala pod ním Bílá armáda, jejímž cílem bylo proměnit Rusko v surovinový přívěšek Západu.

Pod touto vlajkou, pod trikolórou bojovali vlasovci.

A všechna vítězství Ruska se pojí výlučně s rudou vlajkou.

A z čeho tedy vycházeli ti lidé, kteří opět nad naší vlastní vztyčili tuto trikolóru?

Ten svátek 7. listopadu není jen svátkem obrození Ruska, dnem záchrany Ruska, je to také den vyjadřující ideologii, že všichni lidé jsou si rovni,

že je potřebná meritokracie, aby každý byl odměněn podle svých zásluh.

Každý člověk se na něco specializuje, ale ze sociálního hlediska jsou si všichni rovni,

bez jakéhokoliv dělení na vrstvy, že se někdo narodil s větším nárokem na nějaké statky, a druhý s nárokem menším.

A oni potřebovali tuto věc změnit.

Tak si vymysleli jednoduchou věc, tedy přesněji ne oni, nicméně oni to realizovali.

Co tedy vymysleli?

Období velkých zmatků jsme prožívali i na začátku 17. Století a v roce 1612 jsme z Moskvy vyhnali Poláky.

Tomu Polákovi mimochodem první car Michail Fjodorovič Romanov líbal ruku a přísahal mu věčnou věrnost, což umožnilo carevičovi a potom králi Vladislavovi neustále se poptávat:

„Jak slouží zdravíčko tomu našemu lokajíčkoví?

Ruskému caru Miškovi Romanovovi?“

Národní domobrana pod vedením knížete Dmitrije Michajloviče Požarského, a občana Kuzmy Minina

vyhnala Poláky a obnovila v Rusku státní suverenitu.

Cestou zákulisních a velice špinavých machinací, včetně pokusu o vraždu Dmitrije Michajloviče Požarského,

byl na trůn dosazen výrostek Michail Fjodorovič Romanov, první car z dynastie Romanovců.

Nicméně ty události z listopadu roku 1612, jsou s ohledem na záchranu Ruska stejně významné, jako ty z listopadu roku 1917.

Šlo o osudové události, kdy se v obou případech rozhodovalo o samotné existenci ruského státu.

A pokud měl dál existovat, tak v jaké podobě.

A v tom roce 1917 různí lidé...

Vždyť když se podíváme na podstatu revoluce z roku 1917, tak se v podstatě jednalo o projekt Hlavní výzvědné služby a generálního štábu Ruského impéria na záchranu Ruska.

Proto také prakticky všichni důstojníci výzvědné služby a většina důstojníků Hlavní dělostřelecké správy,

tedy jedni z nejschopnějších a nejinformovanějších lidí, nejenže podpořili sovětskou moc, ale byli sami přímými účastníky a organizátory říjnové revoluce.

Předpokladem říjnové revoluce bylo, že všichni lidé jsou si rovni.

Jednalo se fakticky o likvidaci nařízení Alexandra III. O kuchařčiných dětech, že všichni mají mít rovný přístup ke vzdělání a každý tak bude moci získat jakoukoliv funkci ve státní správě.

A ten pokus využít 4. říjen, je pokusem vrátit do Ruska stavovské dělení.

Pokud se narodíte v té správné rodině, budete mít všechny cesty otevřené, a pokud se narodíte v té nesprávné, nezbyde vám než zůstat lůzou.

A kvůli této věci mělo tím schválením svátku 4. října dojít k obrodě monarchistického projektu, kdy se všichni „elitáři“ vrhli na získávání různých těch titulů.

A kdy v Hohenzollernech, kteří společně s Hitlerem bojovali proti Rusku, najednou viděli budoucí vládce.

V tom omezení Goškovi uviděli Gošku careviče i s jeho matkou Marií Georgijevnou. Jaký vůbec ti dva mají vztah byť i jen k Romanovcům? Ti Hohenzollernové? Žádný.

Tím spíše, že ve všech ohledech vždy bojovali proti Rusku.

Ale právě tohle si přála „elita“, proto se okolo nich Dmitrij Anatoljevič Medvěděv tolik naběhal.

Ten už nevěděl, jak ještě více carevičovi Goškovi poklonkovat.

Jenže se přepočítali.

A v čem? V tom, že 4. listopad, který se slaví na počest vyhnání Poláků z Ruska, je také zásadním datem s ohledem na záchranu Ruska.

V návaznosti na ruský bolševismus se jedná

o stejné datum jako 7. listopad 1917.

A to z toho jednoduchého důvodu, že se tehdy národ bez ohledu na stavovské vrstvy spojil s jediným cílem:

zachránit stát, vyhnat cizozemské uchvatitele a nastolit spravedlivější svět.

A proč se toho chytily oni? Protože se to tehdy Romanovcům a Holanďanům povedlo zvrátit.

Jenže v roce 1917 už se jim to nepovedlo, a proto mohl být vytvořen světový superstát číslo jedna – SSSR.

Sedmdesát let tu byl SSSR a nyní Rusko i všechny postsovětské republiky žijí z toho, co tu bylo za celých těch 70 let uděláno.

A svět zformovaný v důsledku této revoluce se už tak či onak prakticky nezměnil.

Takže oni chtěli opět

nastolit stavovské vrstvy,

ale ve výsledku jen informačně podpořili eggregoriální posílení 7. listopadu tím,

že tak předvedli, že ruský bolševismus není žádným

krátkodobým jevem, že se jedná o historický jev.

Proto teď budeme slavit i 7. listopadu. Ať už si to přáli nebo ne, ta matrice pracuje sama o sobě.

$4 + 7 = 11$

Takže v krátkosti asi takto.

Další otázka. Půjdeme takříkajíc

po stopách summitu Rusko-Afrika.

Vy tvrdíte, že když Rusko vyzývá africké státy, aby přijaly ruský svět,

tak jim tím navrhuje pozvednout jejich země na novou úroveň, aniž by přišly o svou kulturní identitu.

Přijmou-li africké státy ruskou nabídku a v podstatě tak učiní svou historickou a globální volbu,

musí tam být přinejmenším přesvědčeni, že nabízený ruský svět bude způsobit a stabilní po mnohá následující desetiletí.

Jenže k tomu je nutná kontinuita moci v Rusku.

A tak se ptám, kde berou africké státy svou jistotu, že to Rusko ustojí?

My, obyčejní občané, probírající to ve svých kuchyních, si sami ještě nejsme jisti, že to ustojíme.

Co tedy přesvědčilo africké státy svěřit svou budoucnost Rusku? Nebo ještě není nic rozhodnuto?

Proč by nic nemělo být rozhodnuto?

Vše je rozhodnuto.

To právě proto se Afričané orientují na Rusko,

neboť mají možnost pozorovat ho ze strany,

zatímco u nás se mnohým lidem zevnitř věci nezdají být tak očividné.

Co v podstatě uviděli Afričané?

To, o čem jsem neustále mluvil.

Že Rusko uplatňuje absolutně suverénní globální politiku a že se díky tomu v mnohém stává suverénní i jeho vnější a vnitřní politika.

Rusko je subjektem globálního řízení.

A jsou tu dva subjekty globálního řízení.

Globalisté, kteří historicky tyto africké státy jen okrádali, globalisté, kteří jim poskytli údajnou

nezávislost jen pro to, že si byli vědomi, že na svých kulturních tradicích nebudou schopni vybudovat efektivní stát v novém technologickém prostředí.

Že si nedokážou vytvořit takové podmínky, za kterých by je ti kolonizátoři, kteří je dříve okrádali otevřeným způsobem, nedokázali skrytě okrádat dál.

A tak si sice vybudovali své africké státy, jenže si neví rady s tím, jak se ubránit, aby se z otevřených kolonií

neproměnily v kryptokolonie,

kdy stejně jako dřív jde všechno jejich bohatství Evropanům, kteří je teď jen okrádají skrytou formou,

přičemž to vede stejně jako dřív jen k další likvidaci jejich národů.

A potom mají před očima něco jiného. Vidí Rusko, ve kterém všechny národy v jeho sestavě zůstávají zachovány, zachovávají si svou kulturní identitu. A to je celá ta jejich volba.

Vidí, že Rusko den ode dne sílí, vidí, že to právě Rusko může zachránit je, Afričany, před úplnou likvidací jako se to stalo indiánům v Severní Americe.

Aby se stejně jako oni neproměnili v etnickou atrakci pro turisty.

To všechno velmi dobře vidí, uvědomují si to. Prostě jim nic jiného nezbývá.

Takže chápou, že je teď lepší přijet a přidat se k Rusku, upevnit ho svými zdroji, svou spoluprací, neboť tak Rusko získá větší možnosti při uplatňování své nezávislé globální, vnější i vnitřní politiky,

a na oplátku zase podpoří tyto africké státy. Víte, všechny státy...

Na africkém území se nachází 62 státních útvarů,

ze kterých jich je 54 formálně vedeno jako nezávislé státy a zbylé jsou závislá území.

I když i tyto nezávislé státy jsou nezávislé pouze formálně a oni to silně pocítují.

Oni vědí, že když se postaví na stranu Ruska, tak u nich dojde na konflikty s jejich předchozím řízením.

To si velmi dobře uvědomují. Ale jakou mají volbu?

Buď se do budoucna zachovají nebo ne.

Proto také všichni přijeli, všichni, všech 54. Předtím se všichni pokoušeli spolupracovat s Čínou.

Jenže tato varianta spolupráce s Čínou jim nevyhovuje, proto také byli ochotni kontaktovat Rusko.

No a kvůli tomu, že máme dost problémů jak ve vnější, tak i vnitřní politice, si u nás lidé myslí, že Rusko...

No v různé míře, v závislosti na stupni své paniky.

Takoví potom říkají, že je v Rusku všechno špatně, že to nemůže ustát, že je mu konec.

Ve skutečnosti za Putina už celých devatenáct let uplatňujeme absolutně nezávislou globální politiku, jejímž prostřednictvím potom

řešíme všechny ostatní úkoly.

A na základě toho vytváříme systém, který Rusku zajišťuje jeho budoucnost.

Další otázka je od Dmitrije.

Valeriji Viktoroviči,

USA uznaly genocidu Arménů.

To kvůli touze pomstít se

Turecku, nebo je za tím více?

Má na mysli nahrazení

nástroje, kterým jsou židé.

To přece není náhoda, že USA nezavedly žádné sankce proti Náhornímu Karabachu.

A tu genocidu uznali na pokyn Trumpa, jestli jsem to pochopil správně, což znamená, že je to práce globalistů.

Jedná-li se o záměnu nástroje,

tak proč právě teď?

Problém je v tom, že to uznání genocidy Arménů mají USA na svém programu už velmi dávno,

jenže se to neřešilo z jednoho

jednoduchého důvodu,
že USA, že státní elita USA chce dominovat
nad všemi procesy ve světě,
a v tom by jim to uznání genocidy Arménů udělalo čáru přes rozpočet,
neboť by potom nemohla uplatňovat svou politiku v tomto regionu.

Ale USA přece nepřiznaly tu genocidu Arménů
v plném rozsahu, jen jedna sněmovna Kongresu,
takže k úplnému uznání
vede ještě dlouhá cesta.

Ten krok, to uznání genocidy Arménů vůbec nesouvisí s Tureckem,
přestože se to objevilo v motivační části určité části politického spektra,
která to potřebovala nějakým
způsobem odůvodnit.

Ve skutečnosti ten počátek uznání genocidy Arménů souvisí s tím, jak státní elita USA přichází o
řízení Spojených států.

Ona přece stále chce, aby USA
byly světovým hegemonem
a svou vnější politikou zasahovaly do politiky globální, globálního prediktora.

Státní elitu postupně od všeho
odstavují, od všech mechanismů, i když ona stále ještě vzdoruje.

Konkrétním příkladem toho je ten rozkol Ruské pravoslavné církve,
který se pokoušejí zařídit odtržením té PCU, Ukrajinské pravoslavné církve, prostřednictvím toho
tomosu.

Pokoušejí se bránit na této úrovni, jenže ještě jednou opakují, že na svého spoluhráče nemají.

Stejně je globalisté přvezou a to i v tom případě, že mohou v některých taktických střetech
prohrávat.

Okomentujte prosím uzavírání všech izraelských velvyslanectví po celém světě.

Nechce se mi věřit, že by to bylo kvůli nedostatku peněz.

Ten projekt Izraele měl být zcela ukončen do roku 2019.

V plánu bylo 70 let jeho existence, ne víc.

Takže Izrael už je tu přítomen mimo plán.

Teď je nutné ho nějakým způsobem začleňovat.

Proto také byly podnikány pokusy za každou cenu rozpoutat válku mezi Izraelem a Íránem.

Nebo když Izraelci sestřelili naše letadlo,

abychom my převálcovali Izrael se vším všudy

a Írán tam tu čistku jen dokončil.

Podle plánu globalistů je nutné někdy provést ten poslední holokaust.

Jenže my na to nepřistoupili a Izrael zachováváme, i jako stát.

Ale i stát Izrael je výlučně projektově zkonstruovaným státem kvůli určitému projektu s určitými úkoly.

A jsou-li ty úkoly splněny a není jasné, co s tím projektem dál,

je nutné jej alespoň do určité úrovně zredukovat, aby ho potom bylo možné opět rozvinout.

Vždyť čím jsou velvyslanectví?

Velvyslanectví prosazují

státní politiku Izraele.

A současná politika Izraele spočívá v nepřipuštění jejich čistky.

Jenže to je vnitřní záležitost, protože existuje určitá část izraelské „elity“, která se snaží vyvolat velkou válku,

v jejímž důsledku by Izrael zahynul a jiná část izraelské „elity“, která se ze všech sil snaží stát Izrael zachovat.

U nás v televizi vystupuje Jakov Kedmi, který se ze všech sil snaží zachovat stát Izrael, zachránit ho a nepřipustit válku.

Ten bojuje čistě za izraelské zájmy, a proto je nucen mluvit pravdu, neboť jim teď pomůže jen tato pravda.

Jde o ten postoj Ruska, že Izrael jako stát musí zůstat zachován, a že Židům musí být umožněno zachovat se jako národ.

Pouze Rusko je tím garantem.

Pokud Rusko zaváhá a to se může stát, pokud se zde liberasti nebo patriasti nějakým způsobem dostanou na koně, neboť se pak opět rádi ohnou před státní elitou USA, a to by pro Izrael znamenalo konec, absolutní konec.

Takže potřebují napřed vyřešit tento úkol

a až potom budou moci ukládat úkoly

velvyslanectvím, jak mají jednat v regionech.

Oni teď nevědí, jaký budou mít určený program pro ten či onen region, jaké vztahy teď navazovat s tím či oním státem.

Proto je teď pro ně samozřejmě lepší trochu se zakuklit, konsolidovat se, vyřešit ty úkoly, a potom bude

opět možné se rozvinout.

Další otázka je tu opět v souvislosti s Arménií.

Odpovězte, jak bude vyřešena otázka s Velkou Arménií, až se Turecko stane součástí Ruska?

Vždyť ta otázka západní Arménie je aktuální jak pro celý arménský národ, tak i pro jednotlivé jeho diaspory.

Bude přece pohodlnější přesídlit do Araratské roviny v západní Arménii.

Opravdu?

Navíc je západní Arménie historicky územím obývaným arménským národem a teď tam žije mnoho kryptoarménů.

Jak vyřeší Rusko tu otázku

Arménů s globálním prediktorem?

Pohodlnější by bylo se přesídlit, ano?

A někdo na to čeká?

Cožpak když v roce 1915 zlikvidovali milión Arménů, tak toto území zůstalo nikým neosídlené?

Kurdům na rozdíl od turecké armády a jiných militarizovaných tureckých jednotek...

Co bylo Kurdům řečeno? „Pánové, tamhle žijí Arméni. Stát je bránit nebude.

Běžte tam, vyčistěte si od nich to území a zabydlete se tam sami.

Vezměte si všechnen jejich majetek.“

A oni to udělali.

Za tu dobu se tam zformovala určitá etnografická rovnováha v obyvatelstvu,

na tom území, které je historickým územím Arménie.

A co teď? Mají snad jednat stejně?

Jakým způsobem by ho teď měli osídlit?

Mají přijít a v odvetu zase všechny podřezat?

Samozřejmě že ne, to by nebylo správné a v Rusku to tak nikdy nebylo a nebude.

Ta věc se má tak, že ani jeden národní projekt, ani jeden národnostní konflikt, konflikt mezi národy se v rámci národních států nedá vyřešit.

Rusko jako stát-civilizace předvedlo způsob řešení takových konfliktů v rámci jednotného státu.

I ten konflikt mezi Ázerbájdžánem a Arménií je možné v klidu vyřešit v rámci jednotného ruského státu.

A úplně stejnými způsoby je možné vyřešit i problémy vzájemných vztahů jiných národů, těch, co jsou těmi kryptoarmény, nebo i jiných, třeba Kurdů.

Je tak možné vyřešit i problém západní Arménie. Vše je to možné zařídit!

Jenže na principech ruského světa a národnostních harmonických vztahů, nekonfliktních!

Když tu bude mnohonárodnostní harmonický svět, jako tomu bylo v SSSR, v Ruském impériu, tak se vše dá zařídit.

A jestliže to půjde podle západní šablony, prostřednictvím různých pogromů...

U nás se také pokoušeli podle té západní šablony organizovat židovské pogromy. Jenže lidé je v tom nepodpořili.

Stejně jako Rusko, ruský národ nikdy nepodpoří genocidu žádného národa, i kdyby to někdo motivoval

odvetnou genocidou. To se nestane.

A ta otázka rozmístění Arménů na jejich historických územích se vyřeší sama o sobě, pokud to nebude probíhat na základě národnostní nenávisti.

Další otázka je od Jegora.

V archivu položených otázek jsem našel několik otázek na téma alternativních dějin s dost živou diskusí.

Vy se také často odkazujete na historické události, například na válku v roce 1812.

Zakládáte své znalosti na oficiální historické vědě, nebo na své vlastní práci se zdroji?

Existuje nějaká metodologie práce s informacemi poskytovaná takzvanými entuziasty-alternativci?

Soudě podle všeho se nejedná o stoprocentní výmysly.

A jaký konkrétně sleduje cíl Putin, který se objevil dvakrát vedle mapy Tartárie, nebo když prohlašuje, že by chtěl vidět, jak se stavěl Petrohrad?

Vypadá to na manévr na druhé prioritě.

Nu, co se týče Putina, tak ten by asi musel žít někde ve vzduchoprázdnu, aby okolo něho nebyli žádní lidé, na zdech nevisely žádné mapy, ničeho se nedotýkal...

Putin je konceptuálně mocný gosudar uplatňující absolutně nezávislou globální politiku ruského mnohonárodnostního státu.

Proto je prostě povinen zajímat se o otázky řízení spadající mezi všech šest priorit zobecněných prostředků řízení, je to jeho povinnost.

A to nezávisle na tom, jaký on sám zaujímá postoj k tomu či onomu procesu, je prostě povinen se s daným

jevem nějak vypořádat.

Ať už se jedná o mapy Tartárie nebo o něco jiného. Je to jedno.

Musí to nějakým způsobem vzít do úvahy. Jinak by nemohl efektivně řídit.

Nevěděl by jak pracovat s tím či oním jevem.

Nemůžete se tvářit, že nějaký jev neexistuje.

Pokud takový jev existuje, tak je ve vztahu k němu nutné vypracovat vektor cíle.

Je nutné vypracovat nějakou reakci ve vztahu k němu.

Jak bude daný jev využit, jak se ochránit před jeho negativním působením

nebo naopak využít jeho pozitivní působení.

Nebo jak to zařídit, aby se tento jev v daném okamžiku neprojevil, těch možností je víc, aby to přineslo prospěch, nebo aby to naopak bylo vykořeněno.

Opakuji, že Putin je konceptuálně mocný gosudar, proto se všemi jevy pracuje zkušeně, v klidu a s rozvahou.

Je proto zbytečné tu rozvíjet nějaké konspirační teorie.

Jakmile někomu něco daruje, tak to hned znamená kdo ví co.

Ano, má to svůj význam.

Jenže je to možné pochopit pouze z hlediska globální politiky a konceptuální moci.

A všichni ti historici-alternativci pracují podle metodických příruček, které jsou zaměřeny na to, aby byly dějiny přizpůsobeny konkrétním politickým úkolům, a proto se jim to potom vše hroutí.

Ano, využívají určitý soubor faktů, ale ta fakta je možné přizpůsobit jakémukoliv úkolu řízení,

který je tím sledován. Skutečně efektivní řízení je možné vybudovat pouze za té podmínky,

jak to uvádí gosudar Vladimir Vladimirovič Putin: „Na základě reálných dějin!“

Z dějin nesmí být vypuštěno vůbec nic.

Všechno, co v nich je, musí být využito.

Je třeba procesy chápat v celé jejich šířce i hloubce.

Je nutné ty dějiny studovat.

Nyní takové metodiky a metodologie prakticky neexistují. A proč prakticky? Protože tu jedna je.

Je to Koncepce sociální bezpečnosti.

Když si nastudujete Koncepci sociální bezpečnosti a její součást Dostatečně všeobecnou teorii řízení, budete si umět na základě útržkovitých znalostí, které jsou dostupné v různých publikacích, na základě práce se zdroji, práce v archivu, na základě práce s jinými zdroji zformovat ucelený mozaikový obrázek, ve kterém nový fakt nenaruší původní obrázek, jen ho doplní, učiní podrobnějším.

Proto je tato otázka celkem očividná.

Pokud si přejete poskládat minulost, musíte si sestavit mozaiku a mozaiku si sestavíte pouze na základě Koncepce sociální bezpečnosti, znalostí z Koncepce sociální bezpečnosti.

Jinak se vám to nemůže zdařit.

Jinak to bude neustálý kaleidoskop, do kterého když vložíte nová fakta, tak to zboří celý váš předchozí

vystavěný systém znalostí.

Další otázka je od Antona.

V minulém pořadu jste se v poslední otázce dotknul toho, že globální prediktor přišel o znalosti biogenního řízení společnosti.

To vyvolává otázku, zda si představitelé globálního prediktoru neosvojili své skryté schopnosti pomocí psychotechnik.

Za dva tisíce let měli více než dost času si je osvojit a přivést k dokonalosti.

Takže buď tyto psychotechniky nejsou všemocné...

A jak potom řídili šamani amerických kmenů?

Nebo když si člověk osvojí svůj vnitřní potenciál, tak na určité úrovni nevyhnutelně dojde k poznání Pravdy

a sám se přestane snažit o dosažení moci i protivit se Bohu?

Nebo jsou v globálním prediktoru sami lenoši, kteří si nechtějí dávat práci se seberozvojem?

Veškeré psychotechniky nejsou ničím jiným než přídatkem k určité koncepci řízení, a proto psychotechniky efektivní v jedné společnosti přestanou být efektivní v jiné společnosti.

A proto jakkoliv byly silné psychotechniky sociálního potlačování dolních vrstev a organizace života těch horních u indiánských civilizací Mayů a Aztéků, tak přesto conquistadoři, kteří sebou přinesli novou organizaci státu na novém technologickém základu, tyto civilizace odeslali do zapomnutí.

A současné kultury?

Podívejte se, jak se dnes například oblékají indiáni v Ekvádoru, Bolívii a jinde.

Vznikla tam u nich složitá symbióza evropské a národní kultury, která se projevuje i v jejich státním řízení.

Ta omezenost vnímání globalistů, jejich protivení se Bohu a pokusy vybudovat alternativní řízení národů

na planetě Zemi k řízení uplatňovanému Bohem, to všechno teď naráží na to, že Bůh tentokrát nechal civilizaci na planetě Zemi místo biogenní cestou, kde jsou tyto psychotechniky plně funkční, jít cestou technogenní, kdy se k obyčejným lidem dostávají řídicí znalosti, a proto ty psychotechniky již tolik funkční nejsou.

Ta jejich funkčnost by se dala znovu obnovit, kdyby však globalisté byli tvůrci.

Jenže to není náhoda, ten jejich příklon k homosexualitě.

Tvořivost vzniká z normálních vztahů mezi mužem a ženou a ty stejnopohlavní vztahy tvořivost nepodporují.

Proto globalisté nejsou schopni používat psychotechniky tak, aby z nich měli prospěch.

Ale všechny tyto psychotechniky biogenní civilizace se zachovaly například v kultuře indických jogínů.

A proč? Aby až lidstvo dosáhne lidského typu struktury psychiky,

bylo schopné vzdát se těch berliček v podobě technogenní civilizace:

televize, auto, letadlo...

Neboť telekineze, teleportace a mnohé další věci budou zpřístupněny všem.

Jenže to se napřed musí u všech obyvatel změnit typ struktury psychiky.

Musíme se stát skutečnými lidmi, potom nám budou tyto psychotechniky znovu zpřístupněny.

Ještě jedna otázka od Sprintera.

V poslední době jste nejednou prohlašoval, že je nyní v Rusku vytvářen takový systém, při kterém osud státu nebude závislý na jednom člověku, který se stane hlavou státu po Putinovi.

Jak se to projevuje a jak to bude fungovat?

Vysvětlíte to, nebo to alespoň naznačte stoupencům Koncepce, jestliže zatím není účelné o tom mluvit otevřeně.

Nyní bezesporu není účelné o tom mluvit otevřeně,

přestože všechny tyto procesy jsou absolutně otevřené a ten, kdo tomu rozumí, je pochopí, takže žádné náznaky poskytovat není třeba.

Mnohé věci jsou nám nepochopitelné ne proto, že náš rozum je slabý, ale proto, že jejich podstata

nezapadá do okruhu nám známých pojmů.

Je tedy nutné napřed mnohé věci zahrnout do okruhu svých pojmů, abyste si tak rozšířili schopnost svého porozumění.

Ale to hlavní, do okruhu svých známých pojmů musíte zahrnout znalosti o tom, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy.

Bez těchto znalostí nic pochopit nemůžete, to prostě není možné.

Navíc tak vždy riskujete, že se stanete rukojmím manipulace nějakého subjektu vyšší úrovně řízení.

Jako když chcete vyhrát nad skořápkářem a zdá se vám to velmi snadné.

Jenže neuhodnete, protože neznáte všechna pravidla té hry.

A stejné je to se vším. Potom můžete bezradně rozkládat rukama do alelujá a namítat:

„Já jsem přece neznal všechna pravidla té hry!“

Takže abyste se nezačleňovali do procesů, jejichž pravidla hry jsou vám neznámá a naopak tyto procesy dokázali začleňovat do svého vlastního řízení, musíte vědět, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy. A tyto znalosti naleznete pouze v jednom zdroji, v pracích vnitřního prediktoru SSSR, které byly zveřejněny do června roku 2018.

Když si tyto znalosti osvojíte, tak pochopíte, co dělá Putin, i v jaké etapě se to nachází.

O tyto věci se však zajímají také nepřátelé Ruska, kteří potřebují vědět, čeho se chytout, kam nám nejlépe nastražit klacky pod nohy, aby Rusko zakoplo.

To je to, co by je velice zajímalo.

Takže proč bychom jim to měli usnadňovat? Všichni lidé, kteří reálně chtějí pochopit řízení,

se v klidu posadí k učebnicím, k pracím vnitřního prediktoru SSSR a nastudují si strukturní i bezstrukturní řízení, šest priorit řízení, plnou funkci řízení, druhy sociální moci, druhy sociální idiocie a mnoho dalšího.

A když si takto nastudují teorii, a to jde velice snadno, jestliže si to hned spojíte s příklady ze života, potom si ji osvojíte snadno a rychle.

Nejtěžší je jazyk výkladu a terminologie, nad tím je třeba chvíli posedět.

Jenže jak známo, bez práce nejsou koláče.

Musíte se učit, vyvinout určitou snahu.

A jakmile to své úsilí vyvinete, zapracujete na sobě, tak se vám znalosti otevřou.

Ale otevřou se vám na základě vaší vlastní mravnosti.

Změna mravnosti směrem ke zformování, práce nad sebou směrem k získání lidského typu struktury psychiky otevírá tyto znalosti.

Proto se všechno, co byste si přáli znát, dozvíte z prací vnitřního prediktoru SSSR, až je začnete uplatňovat v praxi.

Vše se vám okamžitě vyjasní.

Co se děje a jak to probíhá.

A pro ty, kteří by tomu chtěli porozumět, aby Rusku uškodili, tak pro ty mám také radu.

A proč jim radím? Neboť to povede buď k jejich sebelikvidaci, nebo se z nich stanou přátelé Ruska.

To je všechno.

To byla pro dnešek poslední otázka.

Opět jsme dnes mluvili o nutnosti mít znalosti, protože znalosti znamenají moc.

Pokud neznáte nějaký proces, nebo nějaký jev, tak vždy riskujete, že se stanete obětí něčí manipulace.

Osvojujte si znalosti o řízení složitých sociálních supersystémů.

Snažte se porozumět strukturnímu i bezstrukturnímu řízení.

Potom se nikomu nepovede s vámi manipulovat.

Dokážete tak ubránit zájmy své i své rodiny.

Přeji vám mírové nebe nad hlavou a štěstí. Do příštích setkání.

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na leva-net.webnode.cz, www.dotu.ru nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz